

Forsvarslovsforslag blive vedtagne. Tilbage var altsaa kun Socialdemokraternes Afrustningsforslag, og da der ikke i dette er Spor af Tilkendegivelse af, hvilken Udgift det vil medføre, og det ærede Medlem ikke selv oplyste det ved Forelæggelsen, var det mig positivt umuligt at svare paa, hvorledes de Udgifter, det vilde medføre, vilde blive afholdte. Imidlertid er Sagen jo i Dag rejst paa en noget bredere Basis, dels af det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), og dels af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), idet navnlig det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds antydede, at han ansaa det for i høj Grad gavnligt, om Staten vilde afholde en Del af de forestaaende store Udgifter, særlig til Jernbaneanlæg, ved Laan. Jeg antager, at det Spørgsmaal maa blive aktuelt i Løbet af Aaret eller maaske næste Foraar, thi Sagen er jo, som jeg har oplyst, den, at den disponible Kassebeholdning er gaaet tilbage med ca. en halv Snes Mill. Kr., et Beløb, som meget vanskeligt vil kunne indvindes igen. Samtidig med denne Tilbagegang vokse Kravene paa Statens disponible Midler paa de særlig trange Tidspunkter i Finansaaret. Der lægges stadig mere og mere Beslag paa den disponible Kassebeholdning, naturligvis særlig paa Grund af Finanslovens Vækst. Som det er kommet til Orde i Dag, ere næsten alle Budgetter paa Finansloven stegne i ganske overordentlig høj Grad. Kassebeholdningen kan selvfølgelig tage imod en Del Stød, men en stor Del af den er saaledes anbragt, at den kun meget vanskeligt kan omsættes i øjeblikkelig disponible Midler. Af saadanne have vi i Kassebeholdningen kun 10 Mill. Kr., som ere anbragte i Banker og Sparekasser, og deraf ere de 2 Mill. Kr. bundne i Den sjællandske Bondestands Sparekasse og $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Grundejersbanken, saa i Virkeligheden er den disponible Kassebeholdning kun $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af den øvrige Del af Kassebeholdningen staar ca. 5 Mill. Kr. i Statsbanernes Reservepensjonsfond. Den kan ikke realiseres, men Staten har Ret til at udstede Statsobligationer herfor, som naturligvis kunne sælges, hvad jeg imidlertid vilde anse for et meget betænkeligt Skridt, da de sikkert ikke ville opnaa nogen gunstig Kurs, thi her i Landet er der ikke noget Marked for dem, og i Udlandet vil man ikke opnaa nogen tilfredsstillende Kurs. Saa er der 5 Mill. Kr. i Statsobligationer, som stamme fra det dansk-franske Laan af 1907 og 0,7 Mill. Kr. fra det dansk-

franske Laan af 1900, som anvendes til Amortisation af Statsgælden. Endvidere er der 4,4 Mill. Kr. i Kreditforeningsobligationer, som for at støtte Pengemarkedet blev indkøbte i 1907, da Kursen var særlig lav, medens der samtidig var en rigelig Beholdning i Statskassen. Selv om det kunde lade sig gøre at realisere paa det nuværende Tidspunkt med Fordel, vilde man ogsaa betænke sig noget paa at gøre det for ikke at trykke Kurserne. Hos udenlandske Korrespondenter er der et Tilgodehavende paa en Mill. Kr., og Staten har udlaant til forskellige Institutioner, f. Eks. til Righospitalet og til Aandssvageanstalter, i alt 2 Mill. Kr. Hvis vi komme til at staa overfor meget store Udgifter, og hvis indeværende Finansaar bringer Deficit og næste Aars Finanslov ligeledes giver Underskud, kommer det Tidspunkt, hvor man maa være belavet paa at optage et Laan. Jeg tror imidlertid, at det for Øjeblikket vil være et overordentlig ufordelagtigt Tidspunkt at optage et Laan paa. Jeg tror, at vi skulle fjerne os saa meget som muligt fra Kriseaaret, før vi optage et Statslaan. Det er min fulde Overbevisning, at Kriseaaret vilde trykke Kurserne for et Statslaan ganske betydeligt. Den danske Kredit i Udlandet er en 1ste Rangs Kredit, det kan ikke nægtes, og der er heller ingen, der vil forsøge paa at nægte det, men Kriseaaret 1908 kunde naturligvis anvendes til at give os ufordelagtige Betingelser for et Statslaan, og jeg mener derfor, at vi bør vente med at optage et saadant Statslaan, dersom bedre Kurser derved vilde kunne opnaas. Udlandets Pengemarked er godt i Øjeblikket, men det har Tendens til yderligere Bedring, saa i alle Henseender tror jeg, det vil være fordelagtigt at vente saa længe som muligt, jeg tror, det vil være uforsvarligt at skride til et større Statslaan, som det nødvendigvis maa blive, i en nær Fremtid.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nærede den Overbevisning, at Toldindtægterne ville stige i det kommende Aar, saaledes som vi ere vant til at se det. Jeg nærer ikke den Tro, hvad jeg har udtalt i Folketinget, og jeg tror heller ikke, at Omstændighederne tale derfor. Den Stigning, som har fundet Sted i de 11 første Maaneder af indeværende Finansaar, en Stigning paa 1,687,000 Kr., er ikke udelukkende sket paa Toldafgifterne, det er tillige paa alle de Afgifter, som knytte sig til Tolden. De egentlige Toldafgifter ere kun stegne med ca. 70,000 Kr. Man kan ikke nu spaa